

[Arne Larsen.]

udviklingsudvalgene, byplannævn og landsplannævn — sådan så vi virkelig får en planlægning af hele dette vejsystem på Sjælland på den helt rigtige måde.

Jeg vil endvidere mene, at en investering forud for vejinvesteringer er nødvendig især på banernes område, at vi altså fik bygget banerne mod Helsingør og Hillerød, mod Frederikssund osv. i langt hurtigere tempo. Jeg tænker altså især på de ydre S-banestrækninger. Jeg tror, at man faktisk burde satse langt stærkere på denne udbygning og på et bedre rutebilnet som fødelinjer til disse nye S-banelinjer. Jeg tror, at det i første omgang ville kunne løse en hel del af trafikproblemet. Det er klart, at man kommer ikke uden om at bygge en del af disse vejstrækninger, men jeg ville mene, at man burde satse stærkere på en udbygning af banerne.

Det er som sagt ikke med synderlig stor og voldsom begejstring, vi går ind for denne projektering, vi må kigge nærmere på det i udvalget, og jeg vil straks sige, at vor tilslutning til projektering af disse vejstrækninger ikke giver grønt lys for de enkelte motorvejsanlæg, når man engang fremsætter forslag herom.

Niels Helveg Petersen: Vi skriver en regning til folketinget med vedtagelsen af dette forslag og med vedtagelsen af udbygningen af de projekterede motorvejsstrækninger, hvis og når de bygges før 1980.

Jeg synes, jeg først føler grund til at sige til ministeren, at det er et fremskridt, når vi får denne samlede fremsættelse af de vejstrækninger, der er tale om at fremlægge projekteringsforslag om, inden for et enkelt folketingsår; jeg synes, det er et afgjort fremskridt. Det giver dog folketinget noget bedre mulighed for at vurdere motorvejsudbygningen i sammenhæng.

Lad mig så først sige med hensyn til strækningen fra Skovse til Ølby, motorvejsstrækningens forlængelse og forbindelse til den nye motorvej ved Køge, således at vi får en motorvej over Sjælland, at jeg kan ikke se, at der kan være betænkeligheder, for så vidt angår denne vejstrækning. Der er ingen tvivl om, at det skal vi have, og jeg vil sige til hr. Ninn-Hansen i denne sammenhæng, at jeg synes ikke, der er nogen anled-

ning til at gøre behandlingen af dette forslag til et stort spørgsmål om Store-Bæltstroens eller Store-Bæltstunnelens finansiering.

Med hensyn til radialvejene og ringvejen ved København er det vel egentlig svært at rejse indvendinger imod det foreliggende forslag, der jo ikke drejer sig om at anlægge, men kun om at projektere; det drejer sig om at give myndighederne mulighed for bygge-linjepålæg; men der er ikke tale om nogen prioritering af vejstrækningerne, således at folketinget og folketingets partier vil stå helt ubundet ved senere behandling af forslag. Endvidere gør der sig jo det gældende, at enhver med kendskab til omegnen omkring København vil vide, at der er et særdeles stort behov for bygning af motorveje. Der er det positive ved forslaget her, at det skulle give kommunerne bedre muligheder for på lidt længere sigt at planlægge deres udvikling.

Men jeg vil gerne, når det er sagt, lufte nogle principielle forbehold og betænkeligheder. Jeg synes, det må være et naturligt ønske fra folketingets side at få lejlighed til at vurdere disse forslag i sammenhæng med egnsplanssynspunkter, vurdere, om nu også udbygningen af dette motorvejsnet stemmer overens med planerne for Københavns udvikling i øvrigt. Her tænker jeg ikke mindst på Københavns udvikling i de vestlige egne af København. Jeg er klar over, at der ikke med vedtagelse af dette forslag er foruddiskonteret noget, at det er uforpligtende, og at der senere kommer forslag for de enkelte motorvejsstrækninger, men derfor finder jeg alligevel, at det må være ønskeligt på et meget tidligt tidspunkt af denne sags behandling at få egnsplanmæssige synspunkter ind i billedet, så vi ikke træffer beslutninger, der strider mod de egnsplanmæssigt rigtige synspunkter.

Med hensyn til det økonomiske er der så store behov for investeringer i hele Københavnsområdet, at prioritering snart er nødvendig. Vi slipper altså denne gang, og det er måske behageligt, fordi prioriteringen er vanskelig, men prioritering bliver nødvendig, hvis vi skal kunne udnytte vore økonomiske ressourcer så hensigtsmæssigt, som det er ønskeligt. Der kunne måske være en vis grund til at nære frygt for, at vejmyndigheder og ministre i